Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25988
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dñu mei ihu xpi pati tormta. quando ipse pno
bis pciosũ suũ sanguinẽ fudisse noscetur. Tunc
iratus impr dedit sententiã dicens. Iustinam
que diu latuit. æ xpiane religioni se assertt.
obligatam. et nris iussionib; non obtempan
tẽ. gladio iubem extingui. Hæc cũ audisset
beata iustina iratis uocib; pclamabat dicens.
Gias t ago dne ihu xpe. q me usq; in hanc ho
ram immaculatã custodire dignat es. Iam
si placet ut in me hec sententia inferat qm
ptulit impissim impr. pãã ut celeritẽ imple a
tur ut meream exultare in regno tuo ancil
la tua. Suscipe me xpe lum meũ margari
ta mea pciosa quẽ amaui quẽ concupiui
quẽ desidero uidere regẽ omium sclorũ.
Expleta orone æ fixis in tiam genib; latera
eis spiculator gladiũ immersit. Et pqua telo
infixa ẽ. punam iugitẽ horã fixis in celũ oculis
tendens q; ad sydera palmas. sic orauit addnm.
Bne ihu xpe suscipe animã meã in requiem
tuã. qa te dilexi e omi amori tuã semp di
lectionẽ pposui. Obsec te ut me absq; confu
sione in conspectũ tuũ facias puenire. Et sig
nas se uexillo sce crucis emisit spm. Cui sacra
tissimũ corp xpiani arumnis condiderunt.
æ in cymiterio posuerunt quasi mille passi
bus longe distante a ciuitate bataui. Passa
ẽ aut uenerabilis iustina die. vii. mensis
octobris.